

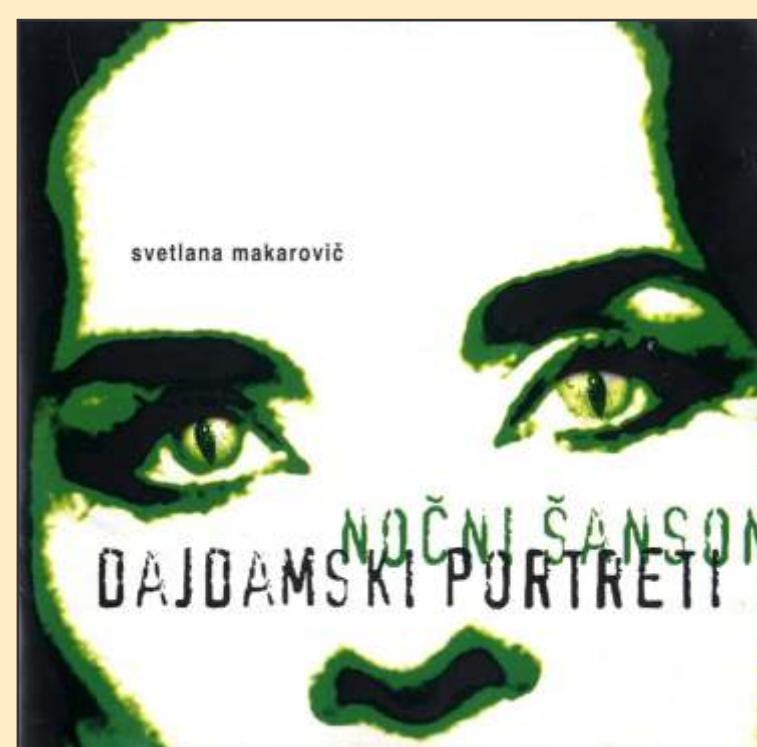
SVETLANA IN GLASBA

Svetlana Makarovič je izdala več knjig šansonov, z njimi je nastopala na avtorskih glasbenih recitalih za izbrano publiko. Tematika njenih šansonov je podobna kot v njenih pesmih, le da je predstavljena bolj humorno. Dotika se sodobne družinske vzgoje, družabnih navad, moralnih norm in družbenih konvencij. Uglasbene šansone je nato v lastni pevski interpretaciji posnela na zgoščenke. Napisala je tudi besedila za popevke Mesto mladih (Bele vrane), Na na na (Neca Falk), V Ljubljano (Marjana Deržaj) in za uvodno pesem filma Sreča na vrvcu (Marjeta Ramšak).

»Na šestdeseta ne gledam kot na zlata leta slovenske popevke. Tudi ne mislim – razen nekaj častnih izjem –, da so bile to čudovito dobre popevke. Bilo je nekaj dobrih tekstov, bilo je tudi že nekaj dobrih šansonov, na primer Orion, sicer pa ne vem, ali so bile to kake silne umetnine. Tudi nad nobenim pevcem ali pevko nisem bila pretirano navdušena. Ni me zagrabilo. Poslušala sem klasiko ali jazz, tega pa je bilo malo.«

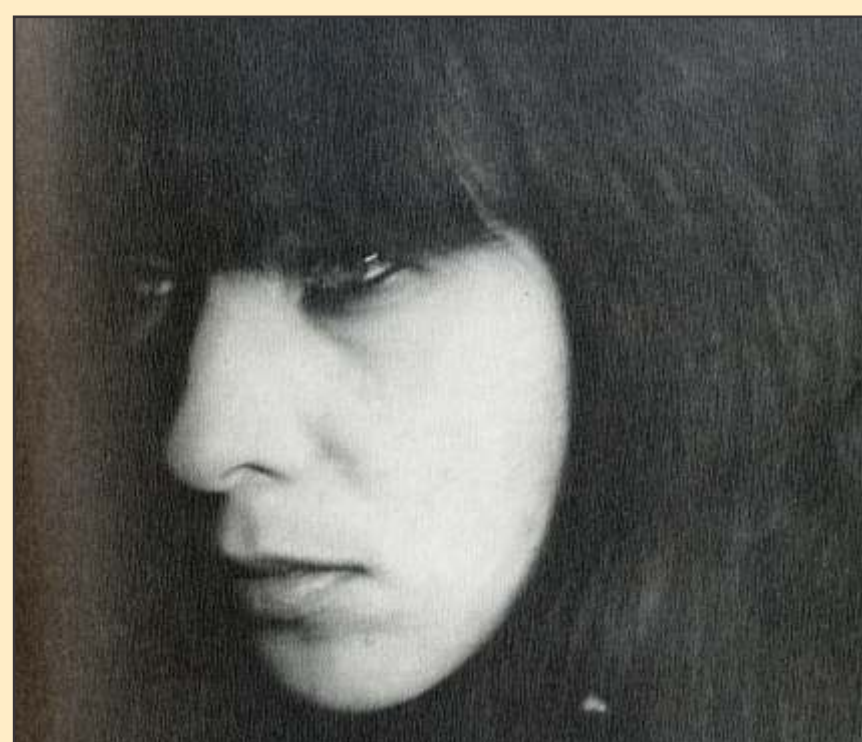

»Ko sem začela pisati, pravzaprav ni bilo pljuvanja. Bila sem odkritje v poeziji. Moje kritike so bile pohvalne. Prizadelo pa me je recimo ignoriranje mojega šansonskega opusa. Bila sem prva slovenska šansonjerka, sem pionirka šansona. Jaz, ne pa 17 tistih, ki so prišle za menoj in me posnemale! Na tem področju sem opravila veliko delo. Moji prvi šansoni so bili res odkritje, med občinstvom so bili sprejeti vroče in z navdušenjem. Potem so se vmešali drugi ljudje, jaz pa sem se z odrasla umaknila. So prostori, kjer se bojuješ, in tisti, kjer se raje umakneš, ker nimaš želodca, da bi se boril drugače kot s kakovostjo.«

Teci, punčka

Mi že vse imamo, vse smo si kupili,
le še majhno punčko radi bi dobili,
ker je že v navadi tako,
ljubka mora biti, mora nas ljubiti,
brati naše želje, da nam bo v veselje
in da se postavimo z njo –
teci, punčka, teci,
življenje ima zate nabrušen nož,
teci, punčka, teci,
ušla mu tako ali tako ne boš,
teci, punčka, teci
pod brezčutnimi zvezdami,
teci, punčka, teci,
življenje te lovi!
In ko boš spoznala, da si se uštel,
ker si na besedo vsakomur verjela,
se tvoj beg mogoče konča,
ti ga boš ljubila, on te bo prezrl,
vsak se grad v oblakih sproti bo podrl,
sama boš na polju sveta,
teci, punčka, teci,
življenje ima zate nabrušen nož,
teci, punčka, teci,
ušla mu tako ali tako ne boš,
teci, punčka, teci
za pobeglimi sanjami,
teci, punčka, teci,
življenje te lovi!
Naša mala punčka, naša mala lutka,
kadar bo odrasla, bo pa prostitutka
ali pa solidna gospa,
svet morda takrat otroško bo igrišče,
ali pa mogoče ... prazno pogorišče,
naj se znajde, kot ve in zna –
teci, punčka, teci,
življenje ima zate nabrušen nož,
teci, punčka, teci,
ušla mu tako ali tako ne boš,
teci, punčka, teci,
teci po gluhi ulici,
življenje s tisoč noži,
življenje te lovi,
življenje te lovi!

Svetlanini šansoni na glasbenih medijih

Nočni šansoni, 1984
Dajdamski portreti, 1985
Pelin žena, 1986
Pelinov med, 1986
Večerni šansoni, 1990
Nočni šanson; Dajdamski portreti, 1998
Pelinov med; Pelin žena, 1999
Namesto rož, 1999
Krizantema na klavirju, 2009
Večerni šansoni, 2014
Namesto rož, 2014
Šansoni, 2015

»Grenkobo je treba najprej preboleti, potem pa šele o njej začeti pisati verze. Če začneš pisati z žalostjo in s solzami v očeh, napisano ne bo kaj prida. Pisanje šansonov ni kamnoseško delo, kot je to poezija, pri njihovem nastanku je tudi veliko užitka - še posebej, ker istočasno nastaja glasba.«